

Stattevasen kan foretage Reiser for at gjøre Kasseundersøgelser omkring i Landet, men det ses nu at saadanne Reiser ikke ere foretagne i de tre sidste Aar. Hvorledes henger dette sammen? Enten maa det ikke være nødvendigt, at der findes et saadant Led i Organismen, eller ogsaa er det nødvendigt, og saa er det tillige vigtigt, at de bevilgede Midler blive anvendte, og at der derigennem søges Sikkerhed for at Kasseundersøgelser, som man ellers kunde befrygte, ikke finde Sted. Det forekommer mig, at enten maa der gjøres Forandring i Organisationen af denne Bestyrelsesgren, eller ogsaa maa det fordres, at der bliver foretaget de fornødne Efterhyn. Vi se jo, hvorledes det gaar i andre Forretningsgrene, og vi have jo set, at der sidste Tid ikke har været saa ganske fattig paa Exempler paa, at Embedsmænd have besvøget enten Private, hvis Midler efter Lovgivningen skulde ind under deres Omraade, eller ogsaa Staten, og det forekommer mig da, at man heller ikke fra Statens Side med Hensyn til disse rene Statsindtægter skulde forsinne at lade det fornødne Efterhyn foretages. Ved denne Sag er der nu i Dvrigt at bemærke, at det Altsammen er Noget, der — som man siger — kommer bag efter Tæsten. Der er nu f. Ex. Krigsministeren. Den Krigsminister, som har Ansvar for de Ting, som jeg omtalte, er jo ikke Krigsminister længere, og det er rimeligvis heller ikke den nuværende høitærede Finantsminister, som har ladet passere i tre Aar, at der ikke er blevet foretaget det fornødne Kasseeftersyn med Hensyn til de indirekte Skatter; men jeg har dog troet, at ihvorvel man jo kan læse dette i Betænkningen, saa vilde dog Opmærksomheden blive henledet noget mere derpaa, naar det blev udtalt her i Thinget, og det er derfor, at jeg har gjort mig den Uleilighed at udtale disse Aar Ord desangaaende.

Finantsministeren. Jeg skal med Hensyn til det Punkt, som det ærede Medlem, der nu havde Ordet, omtalte, og som særligt vedkom Finantsministeriet, udtrykkelig bemærke, at det vist nok ikke vil være det ærede Thing ubefændt, at den Embedsmænd, hvormed det her er Tale, er en høist fortjent og ogsaa høit bedaget Mand, saa at man ikke kan undres over, om der i 1 eller 2 Aar kan have været personlige Grunde og Sygdom, som have gjort ham det umuligt paa dette enkelte Punkt at udføre, hvad han ellers med levende Omhu vilde have udført, ligesom jeg ogsaa kan tilføie, at i de to derpaa følgende Aar, hvor jeg netop har havt Leilighed til at se efter, er den største Del af det omhandlede Velb. blevet benyttet. At fremsætte dette har jeg troet udtrykkelig at skylde den Mand, hvormed det her er Tale, og som i Dvrigt er en samvittighedsfuld og nidkær Embedsmænd. I Dvrigt vil det jo erindres, at der navnlig med Hensyn til Toldregnska-

bet er indført Maanedsvognsfaber, som i Forbindelse med den hele øvrige Kontrol i overordentlig Grad lette Tilsynet, hvorved det dog ikke skal være sagt, at ikke ogsaa en nøie Undersøgelse til forud uberegnede Tider kunde have sin store Nytte. — Forfaauidt den ærede Ordfører gjorde nogle Bemærkninger, som ikke saa meget vedkom Statsregnskabets for det enkelte Aar som Statsregnskabet i Almindelighed, tror jeg, at det kan siges, at han maaste ikke tog tiltrækkeligt Hensyn til Tiden. Tiden har sin Betydning i alle Forhold og ogsaa i disse Spørgsmaal. Saaledes som man i Reglen ventet sig Prøvelsen af Finantslovforslaget udført i Finantsudvalget, maa denne Prøvelse — naar ikke Samlingen begynder senere — antages i Almindelighed at ville foregaa før Jul, og paa denne Tid vil det aabenbart være ganske umuligt, at der kan foreligge nogen paalidelig Oplysning om, i hvilken Grad de forskjellige Konti ville være fuldt udtømte eller overskredne ved Finantsaarets Udgang den 31te Marts. Tiden spiller ogsaa en meget stor Rolle, hvor Spørgsmaalet er om Forholdet imellem Statsrevisionen og den administrative Revision, og om Forholdet imellem de Beslutninger, der tages af Rigsdagen, og den administrative Decision; men Hovedsagen er dog her, at Formaålet og Karakteren af begge ere ganske forskellige. Jeg tror, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgtreds (Winther) havde Ret i, at de Udtryk, som ere brugte i Betænkningen, ikke ere ganske klare, men man kan jo nok omtrent se Meningen. Hovedforskjellen er jo den, at ved den administrative Revision og Decision staa man overfor Regnskabsforeven, men hvor der er Tale om Beslutninger, som tages paa Rigsdagen i Henhold til Statsrevisionens Indstillinger, staa man overfor Ministeren. Det er altsaa to væsentlig forskellige Forhold. Om der nu med Hensyn til de ganske enkelte Tilfælde, som den ærede Ordfører nærmest har havt for Die, kan være en eller anden Oplysning, som man kunde ønske, at den administrative Decision gav Ministeren, ikke med Hensyn til Rigsdagens Stilling overfor Ministeren — thi det er jo klart, at med Hensyn dertil kan der ikke træffes nogen administrativ Foranstaltning — men med Hensyn til et saadant ganske enkelt Tilfælde, for at Oplysningerne derefter senere kunde gives til Statsrevisionen, da er dette et Spørgsmaal, som kan tages under nærmere Overveielse; men i det Væsentlige maa det fastholdes, at den administrative Revision og Statsrevisionen ere ganske forskellige. Den juridiske Karakter er ganske forskjellig, naar det er overfor Regnskabsforeven, og naar det er overfor Ministeren, at Revisionen foregaa, og en virkelig Samarbejde paa dette Punkt vilde føre til en ganske anden Institution, nemlig til den meget omtalte Statsregnskabsret; men efter den hele konstitutionelle og administrative Karakter, maa disse to Institutioner holdes ude fra hinanden.